

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 9 Februarie st. v.

Averea e una din cele mai de căpetenie condițiuni ale bunului traiu. Acesta e un adevăr, pe care nu mai avem nevoie de a-l întemeia, fiindcă-l știe tot omul și-l simt cei mai mulți în fiece-care zi.

Mai presus de toate îl ferim pe omul, care are avere, fiindcă el poate să dispună de propria sa persoană după propriile sale inclinații. Pe când omul sărac, vrea, nu vrea, trebuie să lucreze, pentru-ca să-și câștige pâinea de toate zilele și să se-vîrșească adese-ori lucrări, pentru care nu are nici o înclinațiune, omul cu avere lucrează atunci, când e dispus și așa, cum îi sînt dispozițiunile. Și de aceea, în țesă generală, omul sărac nu face așa de bine ceea-ce face ca cel cu avere, căci unul lucrează mai mult ori mai puțin de nevoie, iar celalalt cu plăcere.

Chiar și numai atât e destul, ca să rîvnim cu toții la avere și să ne ajutăm unii pe alții la agonisirea ei, ceea-ce și facem.

Cu atât mai greșită e direcțiunea, în care au apucat-o spiritele în societatea noastră în timpul celor din urmă câteva decenii.

Popor agricol, noi am fost cuprinși de dorința de a ne crea o clasă cultă și ne-am îndemnat mereu unii pe alții să ne dăm copiii la școală, ca să facem din ei preoți, dascăli și „domni”. Dorința aceasta e firească, și este fără îndoială un merit pentru tot Românul de a fi dat copiilor sei o educațiune distinsă, de a fi sporit din progenitura sa clasa cultă română.

Un merit e în toate cazurile, dar de foarte multe-ori totodată și o adevărată jertfă.

Căci pentru foarte mulți din cei-ce au fost trimiși la școală învățătura este o nenorocire, deoarece-ce ei sînt lipsiți de aptitudinile cuvenite. Dacă ar fi rămas ceea-ce au fost părinții lor, ar fi fost nise oameni avuți și fruntași în cercul, în care trăiesc, ar' acum sînt cărturari peritori de foame și obiecte de batjocuri pentru semenii lor.

În genere lucrarea, pe care o se-vîrșim noi înșine, ne pare grea și îngrată, și de aceea foarte mulți părinți dic: Copilul meu se fie mai fericit ca mine, susținându-și viața prin o lucrare mai ușoară și totodată și mai bine resplătită. Și cea mai ușoară și mai bine resplătită oamenilor deprinși cu munca fizică le pare

lucrarea se-vîrșită de cărturari, căci ei nu asudă, nu muncesc.

Și este în adevăr și ușoară, și bine resplătită lucrarea aceasta, numai însă pentru cei-ce au cuvenitele aptitudini pentru ea: pentru cei lipsiți de aceste aptitudini e cel mai grozav chin.

Un părinte, care ar voi să facă faur din copilul seu, când acesta are un pept îngust și nise brațe plăpânde, ar fi ori un nebun ori un miserabil. Tot deopotrivă cu el e și părintele, care vrea cu ori-ce preț, ca copilul lui să ajungă cărturar, când fruntea îi este stîrpită și capul cioplit par'că cu barda în șapte colțuri. — Dacă e silitor și mai are și noroc, un asemenea copil poate să treacă examenele și să iee după vre-o cincisprezece ani de muncă vre-o diplomă, dar' tot numai coadă rămâne și în condițiuni bune n'are să fie decât sluga altor oameni cu capul mai deschis.

Părinții au însă slăbiciune pentru copiii lor și e rar părintele, care nu-și închipuiese, că e mare treabă de copilul lui. Nici nu poate fiece-care să judece în privința aceasta. Ceea-ce numim deșteptăciune atîrnă dela o mulțime de lucruri, dela cantitatea creierilor, dela porțiunile, în care sînt dezvoltate deosebitele lor părți, dela circulațiunea sîngelui, dela felul, în care se asimilează alimentele și în genere dela stările trupesci, și un copil cu cele mai frumoase aptitudini intelectuale prin vre-o boală, prin vre-un vițiu, prin abuzuri ori în urma unei prea mari încordări poate să se timpească ori să ajungă om tîrziu la minte. Inteligența mai mult ca mediocră este rezultatul unei dezvoltări îndelungate, un rezultat, care numai rar se produce, și dintr-o sută de copii, care la vîrsta de doisprezece ani promit foarte mult, de sigur, că nu sînt cinci, care la vîrsta de douăzeci și patru și împlinesc ceea-ce au promis. E cu toate aceste un criteriu destul de sigur și în privința aceasta: acela, care nu face în școală progresele cuvenite, acela, căruia studiul nu-i face plăcere, numai în cele mai rari cazuri va pute să ajungă departe. E datorită învățătorilor, e mai presus de toate datorită părinților să-și dică: Băiete, apucă-te de altă treabă, mai potrivită cu înclinațiile tale, căci pe calea aceasta n'o să te ferecesci nici odată!

Sînt, ce-i drept, copii foarte deștepți, care cu toate aceste nu fac cuvenitele pro-

grese, fiindcă, lipsiți de cuvenita priveghiere, umblă după ștengării. Aceasta însă totdeauna se scie, căci ștengarii își face reputațiune de ștengar și dacă e ceva de capul lui, câte odată tot se distruge. Și de aceea ștengăria nu e nici ea un motiv. Acela, care nu poate să-și deie copilului seu cuvenita priveghiere, nu trebuie să-și țină la școală, căci un ștengar lipsit de cuvenita priveghiere se pă-răginesce și tot n'ajunge în cele din urmă decât „brînză bună în burduf de căne”, un cap deschis pus în serviciul unui caracter ușuratic și în cele din urmă mișel.

Trebuie deci să ne cuprîndă oare-care jale, când vedem mulțimea de copii români trimiși pe la școli. Foarte mulți dintre dîșii sînt săraci ca vai de ei, trăiesc în miserie, aruncați în cele mai de jos pături ale populațiunii orășenești, lipsiți de toată priveghierea, de toată conducerea, de toată purtarea de grijă.

Ce poate să ese din acesti copii — oare-cum lăpădați? Ei se păraginesc, iau apucături rele, se demoralizează și numai foarte puțini dintre dîșii ajung la ceva; partea cea mai mare e osîndită a duce corupțiunea orășenească la sate. Căci diamantul, ce-i drept, și în gunoiu tot diamant rămîne, — dar' diamantul e o peatră rară.

Sînt oameni de frunte, care și-au făcut studiile luptînd cu cele mai grele miserii, cerșind poate milă, servind pe cei ce le dădau bucata de pâine. S'a putut și asta, se mai poate chiar și astăzi: dar' lucrul firesc e, că acela, care crește umilindu-se, cerșind și slugind pe alții, nu poate să ese, potrivit cu educațiunea lui, decât om inclinat spre slugărnicie. Numai caracterele de croiu mare pot să facă excepțiune în privința aceasta; oamenii mai mult ori mai puțin comuni ori devin slugarnici, ori se fac încăpățînați și cuprinși de un fel de manie, de a arăta, că ei nu sînt slugarnici, ceea-ce de asemenea e o nenorocire pentru dîșii.

Astfel îi vedem pe părinți ostentînd, ca să-și strice copiii ori să le pregătească o soartă din cele mai trise — mai ales în timpul de astăzi, când Românul numai foarte cu anevoie poate să străbată în viața publică.

E o datorie pentru toți cei-ce știu să judece să lupte și cu vorba și cu fapta contra acestui curent fals, care sporesce în societatea noastră numărul existențelor problematice.

E amară în lumea aceasta soarta omului sărac, dar' e cu atât mai mult amară, cu cât mai mult omul e om.

Nu e sărac palmașul sănătos, care șede în coliba lui și se hrănește el și familia lui muncind patru zile pe săptămână; e chiar bogat, dacă muncesc cinci zile și pune la o parte câștigul zilei de a cincina. Nu e sărac nici meșteșugarul, care câștigă pe zi șeptedece de cruceri și cheltuiesc numai șesedece. E însă foarte sărac „domnul”, care câștigă de ce florini pe zi și nu se simte mulțumit nici cheltuind patru sute pe lună.

Un copil din oameni bogați, fruntași în satul lor, în Țiua, când a fost dus la școală, e ajuns băiat sărac, fiindcă exigențele lui firesc devin mari, și din zi în zi tot mai sărac devine, fiindcă din zi în zi exigențele lui cresc. Ajunge în cele din urmă om deplin și întră în viața. Ce bună-tate îl așteaptă aici? Ori-cît de deștept, de stăruitor și de instruit ar fi, ori-si-cît noroc ar avé, câștigă atât, ca să poată trăi de așteptare pe mîne potrivit cu starea lui și cu oamenii, în mijlocul cărora trăiesc. Un singur pas dacă ar face mai departe, se ruinează. Și la tot pasul e ispitit să treacă hotarul, căci exigențele oamenilor cu știință egală, și cei mulți, care câștigă puțin, sînt mereu ispițiți să cheltuească ca cei puțini, care câștigă mai mult. Și de aceea cei mulți sînt săraci. Nu este însă nimic mai amar ca sentimentul omului de oare-care superioritate, care trebuie să se tragă într'un colț ori să facă ceea-ce nu vrea, pentru-ca să poată satisface o parte din trebuințele sale.

Durerea aceasta n'o cunosc decât cei-ce au simțit-o vre-odată, și părinții, care au simțit-o, se gîndesc mult mai înainte de a le impune copiilor sei o carieră.

Dar' ce să facem? — vor fi dicînd mulți dintre părinții, care au mai mulți copii.

Multe căi i-se deschid omului în viața.

E, înainte de toate, chiar și pentru copii din familii mai sărace, cariera militară. Mulți dintre aceia, care sînt cărturari slabi, ar fi buni osteni și s'ar simți foarte bine în uniformă, fiindcă au aptitudini pentru aceasta.

Mulți alții s'ar ferici ca neguțatori, ca întreprindători ori ca meseriași, dacă nu ca industriali, fiindcă au aptitudini pentru vre-una din aceste.

Noi însă vom să fim cu toții „domni”, chiar și dacă Dumnezeu nu ne-a făcut

Foia „Tribunei”.

Din seara de Crăciun.

Domnule redactor!

Am petrecut sărbătorile Crăciunului din anul trecut la sat, în casa părintească.

Încă odată a trecut pe dinaintea ochilor mei întreg farmecul atîtor și ear' atîtor datini, ce sînt legate la țeranii noștri de aceste zile.

Datinile poporului românesc sînt interesante din toate punctele de vedere: sînt interesante pentru originalitatea lor și — în cele mai multe cazuri — pentru frumuseța lor, pentru nobilul mod de concepțiune și gustul estetic ce dovedesc, și sînt mai presus de toate interesante din punctul de vedere al origini lor, ca dovezi prețioase despre obârșia și trecutul poporului nostru.

De aceea este legitimă rîvna, cu care cei mai distinși bărbați români s'au ocupat și se ocupă cu adunarea și scrutarea datinilor populare ale Românilor.

Munca lor a fost roditoare, dar' obiectul ei este departe de a fi încă exhaustat. Pas de pas întîlnim pe acest teren lucruri necunoscute încă, care merită tot interesul nostru.

De toate datinile țărănești ale Românilor este strîns legat un anumit material literar, căci țeranul român tot ceea-ce face ca ființă socială, se-vîrșește după forme satorite din străbuni.

Între datinile populare ale Românului sîrbărea Crăciunului ocupă unul din cele mai de frunte locuri.

Atît obiceiurile, cît și materialul literar, care sînt legate de această sărbătoare, ne des-fășură înaintea ochilor un sir de icoane și concepțiuni, care ne pun în uimire.

Eu le-am privit numai într'un singur sat mai cu deamănuntul și mai des și, ademenit de ele, mi-am propus să vi-le comunic.

Nu-mi fac însă iluziunea, că prin cele următoare voi imbogăți literatura noastră; se nu așteptați dela mine vre-un studiu perfect despre datinile poporului român la Crăciun. Nu aceasta îmi este intențiunea. Voiesc numai să descriu modul, în care țeranii dintr'un singur sat, în care eu din copilărie am petrecut adesea, sîrbează seara de Crăciun și voiesc să vă împărtășesc totodată bogatele și variile plăsmuiri poetice populare, pe cari eu le-am auzit în această seară.

Eu le aflu interesante; dacă și Dta ești de părerea mea, dacă cugeți, că publicul „Tribunei” le va primi cu oare-care plăcere și că ele vor fi în stare să servească ca material bine-venit unuia sau altuia dintre savanții noștri, te rog să le dai publicității.

* * *

S'a fost dis oare-când în „Tribuna”, că Românul în seara de Crăciun este ca deosebire primitor de oaspeți. Am aflat și eu, că așa este. Casa lui în seara de Crăciun este deschisă pentru

toată lumea. Ori-cine întră, este binevenit, ospătat și regalat cu daruri. De sub ameați și până noaptea tîrziu, copiii, flăcăii și sîrăcimea cutrieră ulițelor, întră din casă în casă, pe la neamuri, cunoscute și fruntașii satului și „îi colindă de Crăciun”.*) Colinda este forma literară, în care țeranii noștri se bineventează la aceste sărbători.

Ca toate speciile de literatură populară românească și colindele sînt foarte variu atît în formă cît și în conținut. În totalitatea lor ele mi-s'au prezentat ca de două feluri. Unele tractează sugeturi religioase, care câte odată stau, câte odată nu stau în legătură cu însemnătatea rituală a sărbătorii, adică cu nascerea Mîntuitorului. Cele mai multe colinde însă, pe cari le-am auzit eu în satul nostru,**) sînt de conținut cu deservire profan. Sînt cîntări de laudă, de dragoste, cîntări voinicesci sau vîntătoresci, în care ca persoane active sau laudate se substituiesc persoane din casa, unde se colindă, de regulă o fată sau un fecior din casă.

Exemplele, ce vor urma, vor avé îndestul acest mod original de producțiune poetică, precum și aceea, că colindele profane sînt, dacă nu mă înșel, cu mult mai vechi ca cele religioase. Părerea mea din urmă o bazez pe împregiurarea, că am aflat în ele mai multe forme și cuvinte

*) Cuvintele astfel subliniate sînt reproduse în forma originală, cum le întrebuintează poporul.

**) Comuna Cut în comitatul Albei-de-jos în Transilvania.

astăzi neuitate, ca în cele religioase, ba chiar urme de ocupațiuni și îndeletniciri, care astăzi nu mai există. Avem a face, după-cum se vede, cu reminiscențe din timpuri de mult trecute, dar' fără îndoială mai bune ca cele de acum.

Dar' să purcedem în ordine.

Este de tot hazul a vedé cetele de copilași abia de câte 4—5 ani (primii prevestitori ai sărbătorii), cum întră sgriburînd, de jumătate înghetați din curte în curte câte 6, 8 până în 10 inși strigînd încă dela porțiță cît îi ține gura:

Bună seara, seara lui Crăciun!

Ear' după-ce gazda casei le-a eșit în cale și le-a mulțumit cu un mic dar consistător dintr'un colăcel sau brăduț,* se depărtează eară strigînd unisono:

Noi eșim, Dumnezeu tuună! **)

Colindatul acestora se mărginesc numai pe la casele vecinilor celor mai de aproape.

După dîșii vin copiii mai mărișori. Acestia sînt deja colindători. Câte doi băieți sau două fetișoare în etate dela 6—14 ani bine înarmați cu traiste pentru colăcei și punguliță pentru cruceri și cu câte o bătă sdravănă în mîni, singurul privilegiu, la care și fetele poartă bâte, pornesc acestia la colindat.

(Va urma.)

*) Brăduț sau colăcel se numesc un fel de pânișoară coaptă din aluat împletit anume pentru scopul acesta.

**) tună provincialism în loc de: întră.

pentru treaba aceasta, și la meserii, ba chiar nici la neguțatorie nu se dau copii, care nu mai sînt buni de altă ceva, ori n'au absolut nici un sprigin, ca-și-cînd ar sta scris undeva, că nici meseriașul, nici neguțatorul nu trebuie să fie oameni cu instrucțiune, cu relațiuni sociale și de superioritate intelectuală. Urmarea firească este, că nu se încurajază nimeni să apuce pe nisele cariere oare-cum horopsite.

Avem neguțatori, ce-i drept, puțini, dar' avem, și unii dintre dinșii 'și-au făcut oare-care avere. Dacă însă averea aceasta nu e foarte mare ori dacă cel ce-o are nu mai are și relațiuni familiare cu „domni”, e privit de sus în jos în societatea română.

Cu atât mai rîu le merge meseriașilor români. — „Domnul” român nu intră, Doamne ferească, în relațiuni cu ei. Oameni săraci, dar' onesti, care-și câștigă pâinea de toate zilele cu munca lor și fac adeseori și oare-care stare, nu își găsesc între Români nevastă, căci popa român, dascălul român nu poate să-și mărite fata după un meșteșugar. Cât pentru „domni”, ei nici nu stau de vorbă cu dinșii. E o adevărată ironie, când vezi oameni, care cumpără pe credit și hrana, și îmbrăcăminte, și „toaletelor” pentru deosebitele ocaziuni și nu sînt nici odată în regulă cu conturile, oameni, care trăiesc ca vai de ei de pe o țipă pe alta, se pun în poziție, când vorbesc cu vre-un meseriaș, care altfel le este creditor și are bunăvoința de a nu-i executa.

Presumpțiunea aceasta trebuie să fie combătută cu toată asprimea. Nu trebuie să uităm nici odată, că toți am eșit din același izvor, și dacă vre-unul dintre noi începe să aibă fumuri, să-l întrebăm cu toții: „Te rog să-mi spui, cine 'ți-a fost tată și cine bunic? — de unde ai eșit de odată boier cu nasul atât de subțire?” —

Nu mai astfel vom ajunge, că în societatea noastră neguțatorul și meseriașul onest să se bucure de stima ce 'i-se cuvine și să fie pus mai presus de cei-ce sînt o adevărată sarcină pentru partea productivă a societății.

Sînt mulți părinți, care vîd, că copiii lor au aptitudini pentru neguțatorie ori pentru vre-o meserie și ar și dorî să lase a se fericîi potrivit cu înclinațiile lor, dar' li-e greu, când se gîndesc la pozițiunea ce li se creează meseriașilor, ba chiar și neguțatorilor în societatea noastră și numai puțini au destulă virtute, ca să-și calce pe inimă. Dacă asemenea părinți sînt oameni cu oare-care pozițiune în societate, ei își câștigă mari merite pentru încurajarea lucrării productive. Meritele acestea ni le câștigăm cu toții, dacă dăm muncitorului onest stima ce 'i-se cuvine și 'i asigurăm în mijocul nostru pozițiunea, la care îi dă drept lucrarea lui.

Chiar ostentativă trebuie să fie considerațiunea clasei culte române față cu membrii productivi ai ei, pentru-ca să nu se mai sfiească nimeni a intra în rîndul celor ce sporesc averea noastră comună.

Le dîcem aceste acum, pentru-că sîntem după examenele semestriale, când mulți părinți se vor fi aflînd în nedumerire, dacă trebuie ori nu să-și mai țină copiii la școală.

Reforma învățămîntului în România.

Budgetul normal.

(Urmare din nr. 29.)

Afară de școlile normale pentru învățători și institutori budgetul normal prevede două școli normale pentru institutoare cu un curs de opt ani, doi ani cursul preparator, cinci ani cel pedagogic și un an de practică.

Budgetul anual al uneia din aceste școli, cu un efectiv de 380 elevi, se urcă la 214.490 l. n. Corpul didactic se compune și salarizează tot ca la școlile normale de învățători, numai că meseriile sînt înlocuite cu lucrul de mîna, pentru care se institue o profesoară cu câte 300 l. n. și două ajutoare cu câte 100 l. n. pe lună.

Cealaltă școală normală se află la „Asilul Elena Doamna”, unde acum se află o școală primă, o grădiniță de copii, un curs normal de șase ani, o școală de desen, un atelier de lucru de mîna și un atelier de țesut.

Efectivul e de 400 elevi și budgetul anual se urcă la 370.708 l. n., din care 119.160 l. n. pentru corpul didactic, 58.320 l. n. pentru personalul administrativ și 193.228 l. n. pentru întreținere.

Corpul didactic se compune din 37 înși și anume:

11 profesori pentru cursul normal cu câte	500 l. n. pe lună.
1 profesor de religie cu	300 „ „ „ „
2 profesori de desen și calligrafie cu câte	200 „ „ „ „
2 profesori de muzică vocală cu câte	200 „ „ „ „
1 profesor de gimnastică cu	300 „ „ „ „
4 institutori cu câte	225 „ „ „ „
1 institutoare pentru surd-mute cu	300 „ „ „ „
1 institutoare la grădina de copii cu	150 „ „ „ „
1 ajutoare cu	80 „ „ „ „
1 profesor de muzică vocală curs. inf. cu	150 „ „ „ „
1 profesor de desen curs. inf. cu	150 „ „ „ „
1 profesor de desen la „Ateneul Elisabeta” cu	200 „ „ „ „
1 profesor de xilografie cu	100 „ „ „ „
4 ajutoare pentru acestia cu câte	50 „ „ „ „
1 măiestră de croitorie cu	200 „ „ „ „
1 măiestră de rufărie cu	200 „ „ „ „
1 măiestră de școală de țesut cu	200 „ „ „ „
2 ajutoare cu câte	100 „ „ „ „

Seminarele. Pentru crescerea preoților budgetul normal prevede două seminare, unul la București, altul la Iași. Cursul la aceste seminare e de zece ani, dintre care doi ani de practică în seminar, ca pedagogi, și în biserică.

Efectivul e de 400 elevi și budgetul anual se urcă la 200.075 l. n.

Corpul didactic se compune din 16 înși, ear' salariile sînt tot ca la școlile normale.

Este de sine înțeles, că absolvenții cursului seminarial pot să treacă la facultatea teologică dela universitate.

Aceste sînt aședămintele, pe care budgetul normal le prevede pentru cultura generală a masei populare.

Scolile normale superioare. Pentru pregătirea corpului didactic al școlilor secundare, al celor normale și în genere al școlilor medii fie speciale, fie pregătitoare, cum sînt gimnaziile, budgetul normal prevede școli normale superioare, una pentru profesoare și două pentru profesori.

În școlile normale superioare pentru profesoare se primesc absolvente ale școlii normale de institutoare, fără-ca să mai facă vre-un examen de admitere, ear' alte fete cu studii secundare în virtutea unui concurs. Cursul e de patru ani, din care unul de practică, efectivul e de 120 elevi, ear' budgetul se urcă la 100.137 l. n., din care 35.400 l. n. pentru corpul didactic.

La această școală de grad mai superior profesorii sînt plătiți cu 600 l. n. pe lună.

Pentru profesori școlile normale în adevăr se desființează prin budgetul normal și se dau numai burse pentru fiecare universitate șesedececi, 15 pentru facultatea de teologie, 15 pentru școala de farmacie, ear' 30 pentru facultatea de litere și cea de științe.

Bursierii urmează la universitate, iau parte la conferințe și fac practică sub conducerea măiestrilor de conferințe. (Va urma.)

Revista politică.

Sibiu, 9 Februarie st. v.

În ședința dietei ungare dela 19 a l. c. s'a votat în unanimitate proiectul militar. La aceasta ne-am așteptat cu atât mai virtos, cu cât încă de mai nainte toate partidele maghiare s'au fost decis a-l vota și a nu face guvernului în această direcțiune nici o opoziție. Șirul oratorilor 'l-a deschis de astă-dată contele Albert Apponyi, pe care 'l-au urmat Irányi, Andor Vadnay, Emil Szemecsz și Petru Truția. Din partea guvernului au vorbit ministrul de honveți, baronul Fejérváry și ministrul-president Tisza.

La alt loc aducem un raport mai detaliat despre decursul acestei ședințe și în următoarele reproducem apreențiile unor foi maghiare cu privire la discursul ce 'l-a rostit cu acest privilegiu deputatul național Petru Truția.

În raportul seu despre ședința de Sămbătă a dietei ungare scrie „Pester Lloyd”: După-ce s'a mai declarat și Andor Vadnay în cuvinte foarte conciliabile pentru proiect și după-ce și naționalistul Truția a declarat printr'un discurs patriotic, loial și iei cole viu aclamat, că conaționalii sei sînt gata a vota toate cele pentru apărarea patriei comune, prelîngă toate plîngerile lor juste, luă evîntul ministrul-president Tisza.

„Nemzet” face următoarea observare: Mai ales o plăcută surprindere și unanimă aprobare a produs declararea meritorie a lui Truția, că naționalitățile, uitînd de

plîngerile lor, își vor face datoria față cu patria și tronul.

„Budapester Tagblatt”: Dintre oratorii opoziționali vorbiră încă Vadnay, Szemecsz și Petru Truția, și discursul celui din urmă a fost cu mare atențiune ascultat și la sfîrșit viu aprobat. Simpaticea persoană a oratorului și modestul lui mod de predare au contribuit mult, spre a produce în cameră o dispoziție mai calmă și de a trece cu vederea fără contradicere câte o declarațiune. Dacă naționalitățile ar avî în parlament asemenea reprezentanți, anume reprezentanți, care sciu să vorbească, atunci ar pute omul mai ușor să stea cu ele de vorbă.

Se pare că înțelegerea între puteri cu privire la cestiunea bulgară nu vrea de loc să înainteze. Ce e drept, plenipotențiații lor în Constantinopol se consultează mereu ei între ei, dar' despre rezultatul acelor consultări nu se aude nimic. Nu se scie apriat, ce poziție ia Poarta față cu proiectele lui Zancoff și nici aceea, dacă Rusia le spriginesce sau nu necondiționat. Scirile ce ne vin în această privință din Constantinopol sînt atât de contradicătoare, că e preste puțință de a scî, unde anume zace adevărul, și numai un singur lucru stă mai presus de ori-ce îndoială, că guvernul bulgar respinge cu toată hotărîrea proiectele dlui Zancoff.

Diplomația rusească începe a tracta cestiunea bulgară cu o oare-care liniște îndiferentă, ceea-ce la toată întîmplarea poate să fie măiestrită, dar' cu toate aceste nu poate rămîne neobservată. Dl de Katkoff a pregătît nu de mult opinia publică pentru o nouă parolă: „Rusiei nu-i este permis să se preocupe cu totul de afacerile orientale și cu atât mai puțin îi este permis să-și lege mîinile în această direcțiune”. Aceasta s'a spus într'o scrisoare ce a primit-o zilele aceste din Petersburg „Pol. Korr.”, aceasta o spune „Novoie Vremia” și alte foi rusesci.

„Kreuzzeitung” din Berlin variază scrisoarea din Petersburg, ilustrînd-o drept ca simptom foarte serios pentru dispărerea nimbului german în Rusia și pentru străbaterea spiritalului slavico-șovinist în cercurile competente din Petersburg.

Tractînd „Memorial Diplomatique” din nou tema ocupării Bulgariei de compatibilă cu tractatul de Berlin, „National Zeitung” îndrumă la norii ce se ridică asupra Bulgariei și mai adaugă, că ocupațiunea ar însemna pentru Austro-Ungaria *casus belli*.

„Matin” dîce, că în curînd se vor întîmpla concentrări de truperusesci în Podolia, Volhynia și Basarabia.

După o scire din Varșovia, temerea de încercături războinice ocupă tot mai mult teren în regatul Poloniei. La aceasta mai contribuie și deosebitele dispozițiuni ale autorităților, al căror scop încă nu e clarificat. Așa, spre exemplu, celor ce vor să-și câștige pasuri pentru arme se fac o mulțime de greutăți și purtarea nepermisă a armelor se controlează cu cea mai mare strictețe. Poporațiunea e de părere, că guvernul are intenția să iee în cazul unui războiu elementelor, ce ar pute provoca turburări interne, puțință și mijloacele pentru asemenea planuri.

Din dieta Ungariei.

Ședința de Sămbătă, 19 Februarie n.

Proiectul de credit pentru honveți și gloate.

Presidentul Toma Péchy deschide ședința casei deputaților la 10 oare înainte de ameați. După-ce referenții comisimii Dániel și Munnich motivează în trăsuri scurte proiectul, ia cuvîntul ministrul de honveți Fejérváry. El accentuează exigența generală de pace a monarchiei, constată că speranța pentru menținerea păcii, îndrumă însă la atmosfera încărcată cu electricitate și la posibilitatea, ca o singură schînteie să poată da naștere unei explozii generale. De aici urmează, că nouă ni se impune datoria de a ne îngrijî pentru toate eventualitățile, pentru-că o neglijență din partea aceasta ar fi pentru noi primejdioasă.

După acesta vorbi contele Apponyi, care între atențiune generală își desfășură punctul seu de privire. El dîce că motivele, care au putut îndemna pe guvern, ca să aștearnă proiectul de față, trebuie că au fost foarte ponderoase considerînd actuala stare financiară, și guvernului este

de a se lăsa responsabilitatea pentru el. Ungaria dorește pacea, și dacă parlamentul votează totul pentru înarmarea armatei, aceasta o face, pentru-că nu voiesce să arete nici o provocațiune, dar' nici o slăbiciune.

Irányi ca reprezentant al stîngei extreme încă votează proiectul.

Petru Truția: Nesmintit, că politica de naționalități a actualului guvern prin învinovățirea nedreaptă și prin nerespectarea legilor nu numai că a amărît naționalitățile patriei, ci a încercat ca să le și înstrăineze pămîntul patriei acesteia, așa încît o mare parte din inteligența de altă limbă, mai ales însă inteligența română, după-ce 'și-a cîștigat o cunoștință specială aici în patrie, a fost silită a-și cîștiga pâinea de toate zilele afară de patrie. Inteligența română aici acasă se suspectează ca fiind nepatriotică, 'i-se spune că ea gravitează în afară, și sub pretexte de tot soiul a fost trasă această inteligență în cercetare, ear' de câte-ori naționalitățile au dat aici în casă expresiune plîngerilor lor îndreptățite, ministrul-president a fost totdeauna cel dintău, care le amenința cu nimicirea. (Reprobări în dreapta.)

Față cu aceste este natural, că naționalitățile nu pot să fie mulțumite cu constelațiunea politică internă; acum când lor li se cer jertfe, dacă s'ar adevări suspectările, că naționalitățile sînt întru adevăr dușmani ai statului, ele ar avî privilegiul, ca să refuze aceste jertfe. (Neliniste.)

Însă, onorată casă! pentru politica nechibzuită a guvernului noi nu ne vom răbuna față cu patria. (Aprobări vii și generale.) Noi scim prea bine, că vața și puterea unui stat atîrnă dela dezvoltarea puterii în momente grele; noi sîntem convinși, că o armată bine organizată nu numai că ridică vața statului, dar' ea e totodată scutul cel mai sigur pentru binefacerile păcii.

Purcedînd din aceste convingeri, noi vom ține la credința și alipirea neștrămutată dovedită în decurs de secol, căci noi în legătură cu patria aceasta așteptăm îmbunătățirea sorții noastre. Noi nu vom pregeta a ne lupta pentru drepturile noastre motivate prin lege, și vom pretinde totdeauna drepturile ce ne compet ca cetățeni ai statului. Însă în greul moment de față, când este vorba de a mări vața patriei, noi nu vom de a arunca în cumpănă gravaminele noastre și nu vom pune de astă-dată cestiunea de încredere, ci ca dovadă a stimei pentru tron, a iubirii și a alipirii credincioase către patrie vom primi proiectul de lege drept basă a dezbaterii speciale. (Aprobări generale.)

Ministrul-president Tisza: Onorată casă! După exprimările făcute din diferitele părți ale casei, simțesc și eu datoria, de a exprima vre-o câteva cuvinte înainte de votare. A reflecta la toate câte s'au dîs, nu e intenția mea. Și declar, că nu voiesc a vorbi din două motive nici despre ceea-ce a dîs un domn deputat vorbind despre o atitudine înainte și una după războiu. Mai înainte de aceea nu, pentru-că cred și speriez încă astăzi, că pacea se va pute menține; de aceea ar fi lucru pripit de a vorbi astăzi despre aceasta. Nu vorbesc de aceea, că sînt convins, că dacă cu toate stăruințele și nădejdea noastră, împregiurările totuși vor da naștere unui războiu, toți fiii patriei noastre atât în decursul războiului, cât și după acesta, își vor împlini datoria față cu patria. (Aprobări generale.)

Onorată casă! Cu ocaziunea dezbaterii asupra proiectului actual s'au accentuat mai ales două puncte de privire. Unul este punctul de privire al financelor, altul e starea externă. Nu cred de lipsă, ca să mai dîc, că cel-ce simte mai aspru ponderositatea punctului de vedere al financelor este guvernul, care e și responsabil pentru starea financelor, ear' onorata casă poate să o creadă, că guvernul numai convins de necesitatea imperativă a venit cu acest proiect înaintea casei, și roagă ca să fie primit.

Dau însă din parte-mi expresiune și convingeri, că cu toate că creditele aceste sînt acomodate a mări calamitatea noastră financiară, țeara trebuie să dovedească și în finance, că nu poate să existe împregiurări atât de grele, ca noi să ne gîndim, să aducem ori nu jertfele de lipsă pentru siguranța patriei. (Aprobări generale.)

Pot însă să dau onoratei case asigurarea, că tendența politicii noastre externă și astăzi e tot aceea, căreia 'i-a dat expresiune dl ministru al afacerilor externe cu privilegiul delegațiunilor trecute, și în care direcțiune și eu am avut ocaziune a mă exprima.

Nu am intențiunea, ca să stric armonia, ce s'a dovedit față cu acest proiect de lege, cel puțin încît privesce valoarea lui. Chiar de aceea nu voiesc să accentuez alta, decât că din partea guvernului nu pot să acceptez învinovățirea, că acest guvern, mai ales însă eu am dîs, că naționalitățile ce trăesc în patria aceasta gravitează în afară și că am dîs, că le voiu nimici. (Aprobări în dreapta.)

Am vorbit de unii ultraști, agitatori, că acestia gravitează în afară și poate că am dis ceva și despre nimicirea lor, însă totdeauna am dis, că masa puternică a naționalităților, ce trăiesc în patria aceasta, totdeauna și-au împlinit cu credință datorința, și cred că și-o vor împlini și pe viitor.

Din camera României.

Ședința dela 5 Februarie v.

Ședința se deschide la ora 1 și jum. Președința d-lui general Lecca. Prezenți 130 dd. deputați. Sumarul ședinței precedente se aprobă. Dl Locusteanu cetește în numele a 80 deputați următoarea propunere:

Art. I. Se deschide guvernului un credit de 30,000.000 lei pentru a face înarmarea și lucrările de apărare ale țării.

Art. II. Acest credit se va acoperi în chipul cum va găsi guvernul cu cale după împrejurări.

Toate statele se pregătesc, dice dl Locusteanu. România nu trebuie să rămână îndărăt; pentru ori-ce împrejurări trebuie să fim gata.

Propunerea e primită în aplausele camerei. Dl președinte, interpretând aceste aplause ca recunoșterea urgenței, roagă camera să treacă în secțiuni.

Discuțiunea în secții durează 1 oră și cinci-șase minute.

Dl Costinescu, raportorul comitetului delegaților, dă citire raportului. În fața evenimentelor și a înarmărilor tuturor puterilor, dice raportul, România nu poate sta nepăsătoare. Pentru-ca naționalitatea României să nu fie un cuvânt gol, trebuie ca ea să o poată susține. Pregătirile ni se impun cu atât mai mult, că neutralitatea României nu e garantată de nimeni. (Aplause) Pentru aceste considerațiuni, comitetul delegaților a adoptat următorul proiect:

Art. 1. Se deschide guvernului un credit de 30,000,000 lei pentru completarea armamentului și pentru apărarea neutralității țării.

Art. 2. Acest credit se va acoperi, conform trebuințelor, prin împrumuturi publice, în forma pe care guvernul o va găsi cea mai nimerită, față cu împrejurările.

Dl prim-ministru I. C. Brătianu: — Țeara noastră e punct strategic important; de aceea trebuie să ne putem apăra, ca nu străinii să poată trece prin ea cum și când vor voi. Atât Turcia cât și Rusia ar fi voit să facă războiul din 1877 în țeara noastră. În viitor, nu poate fi îndoială, că marii noștri vecini, când ar ajunge în conflict, se vor gândi tot la țeara noastră. De aceea trebuie să fim gata a ne apăra neutralitatea. Nu suntem ambițioși, dice dl Brătianu, dar străinii se se bată în țeară la noi, nu la noi. Nu ambiționăm altceva, decât să ne apărăm țeara noastră. (Aplause prelungite).

Dl N. Ionescu, într'un lung discurs, cere lămuriri diplomatice. Trebuie să știm cum stăm cu puterile. În toate cazurile, chiar când teritorul nostru ar rămâne neatinț, conflictul dintre marile puteri orientale ne interesează. Ori-ce strămutare de influență în Orient dela o putere la alta, ne va sguđul. Dl Ionescu conchide cerend ca creditul să fie altfel motivat.

Dl general Lecca, în câteva cuvinte răspunde d-lui Ionescu. În nici un parlament din Europa nu s'au ridicat discuții când s'a cerut asemenea credit; nici chiar în Pesta, unde sunt atâtea naționalități în cameră.

Am făcut experiențe dureroase; am avut aliați, dar tot noi le-am plătit. Trebuie să fim singuri gata să ne apărăm. (Aplause în delung repetate).

Dl Cogălniceanu declară, că cu părere de rău, e silit să se abțină dela vot.

Dl Ciocazan spune, că, deși din opoziție, va vota pentru credit, căci aceasta e patriotică. Așa ar trebui să facă toată opoziția.

Discuțiunea se închide și luarea în considerație se primesc, prin apl. numinal, cu 98 voturi contra 23 și două abțineri.

Se cetește proiectul de lege.

Dl Carp spune, că minoritatea nu-l poate vota, fiindcă vine dela majoritate, care n'are nici o răspundere. Ea l'ar vota, însă dacă ar veni dela guvern; cesteiune de formă. Cât despre neutralitate, ea este imposibilă; și apoi nici n'o dorește.

Dl Cogălniceanu cere lămuriri. Când va fi nevoie, dice d-sa, țeara întreagă va face cele mai mari sacrificii. Dar' cum stăm? Firesc, că primul-ministru nu poate să spună, dacă va fi războiu sau nu; dar' totuși poate să spună ceva. Dl Cogălniceanu se teme să nu fie manifestăție.

Dl Ioan Brătianu răspunde amănundor oratorilor în puține cuvinte. Nu se poate dice, că guvernul nu ia răspunderea, de vreme-ce primesc propunerea, pornită din inițiativă parlamentară. Al doilea, d-sa dorește ca tocmai să fie manifestăție, ca străinii să știe că națiunea română e viuă, hotărâtă să trăiască neatințată și gata să se apere. (Aplause furtivoase).

Se cere încheierea discuțiunii și se primesc. Proiectul e pus la vot cu bile și primit cu 99 contra 11. (Dl Nicolae Ionescu vetează și d-sa pentru.)

La oarele 6 ședința se ridică.

Cronică.

Convocarea delegațiunilor. „Budapesti Közlöny“ publică în numărul seu de ieri delegațiunile în sesiune extraordinară pentru 1 Martie n.

Numiri. S'au numit de subjuđi: la judecătoria cercuală din Timișoara: Paul Cotuțiu, până acum notar la tribunalul din Pojon; la judecătoria cercuală din Berethieu: Bela Fornszek, până acum vice-notar la tribunalul din Oradea-mare; — ministrul de justiție a numit de director de cancelarie la tribunalul din M-Teresiopol pe Rudolf Laub, până acum cancelist la tribunalul din Chichindamare. — Ministrul de agricultură, industrie și comerț a numit pe Gabriel Balás, locuitor în Halmagiu de raportor economic pentru cercul Halmagiului din comitatul Aradului. — Direcțiunea financiară din Seghedin a numit pe practicantul de manipulațiune Albert Máté de oficial suplent la aceeași direcțiune.

Mutarea direcțiunii postale din Sibiu. „Kolosvár“ dela 19 l. c. n. serie: „Mutarea direcțiunii postale din Sibiu e un fapt complinit și ministrul a hotărât deja în această privință. Acest rezultat îmbucurător avem a-l mulțumi d-lui deputat Alexandru Hegedüs, care prin aceasta și-a câștigat un nou merit în interesul progresării orașului nostru“

Prelegerea d-lui Dr. Ioan Crișian ținută ieri după amiază în localitățile casei române în fața „Reuniunii sodalilor români“, a fost vrednică de ascultat atât pentru obiectul ei, cât și pentru forma, în care bine cunoscutul prelegător a știut să tracteze acest obiect. Obiectul prelegerii a fost căsătoria, fără îndoială cea mai cardinală dintre toate așezămintele sociale ale omenimei. Dl Dr. I. Crișian a arătat, că căsătoria este temeiul fericirii pământesci, este scutul omului, dela care depinde mulțumirea și prosperarea atât a celor căsătorii, cât și a copiilor și în urmăre a societății, a națiunilor, a omenimii întregi. Însă, pentru-ca această sublimă legătură să poată fi aceea, ce este menită a fi, se recere pre lungă iubirea reciprocă și o armonică convergență a părerilor și a credințelor, a modului de a trăi și a simți al celor căsătorii. De aceea cea mai sigură garanță pentru fericirea casei este, ca bărbatul și femeia să fie crescuți în asemenea vederi, obiceiuri și tradițiuni, se cere ca ei să fie ambii odrasle ale unui popor și credincioși ai unei biserici. Fără de aceste condițiuni numai cu greu se va pute înțelega prin căsătorie o familie fericită și destoinică de a crește membri valoroși pentru societate. Subscriem cu plăcere ideile enunțate de dl Dr. I. Crișian și numai pentru o mai bună înțelegere ne permitem următoarea observare: Religiozitatea, așa cum ea se manifestă în masele cele mari ale societății, este legată mai mult de partea externă decât rituală a bisericii, decât de cea internă, adică dogmatică. Mai mult modul de a se ruga și a servi lui D-zeu prin semne vizibile decât doctrinele dogmatice este aceea, ce constituie deosebirea confesională așa cum ea se găsește în conștiința majorității oamenilor. Concedem, că deosebirea confesională poate să conturbe fericirea casnică a părinților și a fraților, numai însă atunci, când această deosebire învalvă o divergență mare de obiceiuri și tradițiuni rituale, bună-oară cum este între ritul latin și cel grecesc etc. Acolo însă, unde deosebirea confesională se reduce la câteva puncte dogmatice, de natură transcendentă și neînțelese pentru omul miresan, cum este între confesiunile noastre românești și unde de altminterlea într'un fel și într'o limbă se înalță rugăciunea către cer, aceleași ȳle se serbează și aceiași sfinți se adoară în ambele biserici, deosebirea confesională nu credem, că va pute sta în calea fericirii familiare. Cunoaștem mai multe familii — model de fericire, deși tata familiei a fost botezat de preot hirotonit la Sibiu, ear' mama de altul hirotonit la Blaj, și vice-versa, nu cunoaștem însă nici un cas, în care bărbatul și femeia să se fi certat asupra întrebării, dacă Duhul Sfânt purcede numai dela Tatăl, sau și dela Tatăl și dela Fiul. Credem de altminterlea, că aceasta este și părerea d-lui Dr. I. Crișian și am ținut de bine a o suleva numai pentru o mai bună înțelegere.

Dr. Adalbert Balinth, fost proto-medic montan, intrând în pensiu, s'a stabilit dimpreună cu stimabila d-sale familie la Sibiu. D-sa este al treilea medic român stabilit în Sibiu, unde societatea cultă română se sporesce mereu de câțiva ani încoace.

Comitetul electoral central al cercului Caransebeș publică următoarea enunțatie ddto Caransebeș, în 5/17 Februarie 1887: „Din mai multe părți ne vine întrebarea, dacă Ilustritatea Sa dl general Traian Doda primesc candidatura de deputat dietal și pentru periodul viitor. La aceasta suntem în plăcuta pozițiune de a răspunde, că în 18/30 Decembrie 1886 proclamând comitetul central pe Ilustritatea Sa de candidat pentru deputat dietal, a trimis la dl general o deputațiune spre a-i oferi candidatura, înaintea căreia Ilustritatea Sa a declarat serbătorește, că primesc candidatura și pentru periodul viitor. Așadar, aducem prin aceasta la cunoștința tuturor alegătorilor noștri, că candidatul nostru de deputat dietal pentru alegerea din anul curgător este Ilustritatea Sa dl general Traian Doda.“

Pojarul grasează în Chezdi-Oșorheiu și giur astfel, că au trebuit să se închidă școlile. În Oroșfălu s'au îmbolnăvit toți școlarii, în număr de 85.

Un omor oribil. Ni se scrie din Graz ddto 18 Februarie n. următoarele: „Institutul chimic de aici a fost ieri seara pe la oarele 7 și 1/2 arena unei crime oribile. Profesorul de chimie

dela universitatea din loc, cavalier de Pebal, înțorcându-se acasă dela o vizită ce făcuse profesorului de botanică Leitgeb, fu pândit în vestibulul institutului de un individ, care îi înfipse cu toată puterea un instrument ascuțit în pânțele. Cu cuvintele: „Sunt junghiat de . . . (aci numi numele unei persoane ce fusese la dînsul în serviciu) l-am vîdeut — alergă în odaia laboratorului, unde cu ajutorul acestuia fu desbrăcat. Rana mortală nu sângera în afară, ci tot sângele se scurse în lăuntru. După puține minute muri în urma pierderii de sânge. Omorul nu este împreunat cu jaf, ci un act de răsunare. Poliția a fost îndată avisată, cu un cuvânt s'au făcut toți pașii necesari pentru eruirea asasinului. Astăzi se va săvîrși obducțiunea cadavrului în prezența unui comisar imp. judecătoresc.“

Simptoamele păcii. Din Viena s'impărtășește ȳiarului „Budapester Tagblatt“: Ministrul comun de războiu a comandat ȳilele aceste la un cunoscut furnisor militar 75.00 buc. tornistre. — Alaltăieri s'a ținut sub președința Maiestății Sale în Hofburg o ședință militară, care s'a ocupat exclusiv cu afaceri militare. La aceasta au participat: Mareșalul arhiducele Albrecht, inspectorul general de artilerie arhiducele Wilhelm, ministrul de războiu contele Bylandt-Rheidt, șeful statului major baronul de Beck, inspectorul general de cavalerie, L. M. baron de Salis-Soglio și adjutantul general al Maiestății Sale, baronul de Popp precum și un funcționar mai înalt militar ca grefier. Ședința, ce s'a început la 10 oare înainte de amiază, s'a terminat abia după amiază la ora 1 1/2. — Aceași foaie primesc din Przemysl următoarea depeșă: A produs multă senzație și a contribuit la faime îngrijitoare o dispoziție de a comanda de cetate, în urma căreia toți aceia, care nu pot să arete, că au proviant ce le ajunge pe trei luni, au să fie scoși din cetate și îndrumați a locui în orașul deschis Przemysl.

Incident la un bal. Din Pojon se scrie ȳiarului „Budapester Tagblatt“: Ieri noapte a cădut la balul subofitiorilor portretul Maiestății Sale de pe părete, prin ceea-ce două dame au fost greu rănite. Regretabilul incident a produs în bal cea mai penibilă dispoziție.

„Romänische Revue“. Din Reșița primim în cunoștința, că publicațiunea politică periodică „Romänische Revue“ va apăre încă în luna aceasta în broșură dublă, pe lunile Ianuarie-Februarie 1887. Întărirea de până acum a provenit din mai multe afaceri familiare impedătoare ale d-lui editor Dr. C. Diaconovich. Aceste fiind acum rinduite și editorul provădindu-se, prin ajutorul mai multor amici, cu o tipografie proprie, „Romänische Revue“ va apăre de acum încolo regulat la mijlocul fiecărei luni, cu abonamentul de până acum.

Raport general

despre activitatea „Reuniunii române de cântări din Sibiu“ și a comitetului ei în decursul anului 1886.

(Urmare.)

Să velem acum, care este starea materială a Reuniunii?

A. Intrate.

1. Ca cuotisațiune d-lui membri activi:	
a) s'au fost preliminar	100 fl. — cr.
b) au intrat	92 „ 80 „
au intrat mai puțin decât s'a fost preliminar, cu	7 fl. 20 cr.
2. Ca cuotisațiune dela membrii ajutători:	
a) s'au fost preliminar	300 fl. — cr.
b) au intrat	311 „ — „
a intrat mai mult decât s'a fost preliminar, cu	11 fl. — cr.
3. Venite dela concertele ordinare:	
a) s'au fost preliminar	60 fl. — cr.
b) au intrat	105 „ — „
a intrat mai mult decât s'a fost preliminar, cu	45 fl. — cr.
4. Ca ajutoare:	
a) s'au fost preliminar	50 fl. — cr.
b) au intrat	106 „ 51 „
a intrat mai mult decât s'a fost preliminar, cu	56 fl. 51 cr.
5. Ca interese după capitale elocate.	
a) s'au fost preliminar	15 fl. — cr.
b) au intrat	6 „ 18 „
a intrat mai puțin decât s'a fost preliminar, cu	8 fl. 82 cr.
cu totul s'au fost preliminar	540 fl. — cr.
și au intrat	727 „ 78 „
a intrat deci mai mult decât a fost preliminar, cu	187 fl. 78 cr.

B. Eșite.

1. Ca remunerațiune dirigentului:	
a) s'au fost preliminar	200 fl. — cr.
b) au eșit	200 „ — „
2. Pentru musicalii:	
a) preliminar	80 fl. — cr.
b) eșit	49 „ 08 „
a eșit mai puțin cu	30 fl. 92 cr.
2. Pentru economat:	
a) preliminar	15 fl. — cr.
b) eșit	12 „ 17 „
a eșit mai puțin cu	2 fl. 83 cr.
4. Ca spese de producțiuni:	
a) preliminar	60 fl. — cr.
b) eșit	41 „ — „
a eșit mai puțin cu	19 fl. — cr.

5. Pentru mobilier:	
a) preliminar	20 fl. — cr.
b) eșit	9 „ — „
a eșit mai puțin cu	11 fl. — cr.
6. Pentru spese diverse:	
a) preliminar	45 fl. — cr.
b) eșit	31 „ 82 „
a eșit mai puțin cu	13 fl. 18 cr.
cu totul s'au fost preliminar	420 „ — „
s'au spesat	343 „ 07 „
s'a spesat preste tot mai puțin cu	76 fl. 93 cr.
Venitele preste tot au fost	727 „ 78 „
Eșitele	343 „ 07 „

Starea cassei la 31 Decembrie 1886 e deci de 384 fl. 71 cr. Față cu starea cassei dela 31 Decembrie 1885 cu 106 „ 29 „ se arată un creșcământ de 278 fl. 42 cr.

Ca venite extraordinare înregistrăm îndeosebi ajutorul de 50 fl. v. a. conferit de institutul de credit și economii „Albina“ și suma de 23 fl. 89 cr., ce s'au transpus acestui comitet pentru fondul reuniunii din partea „diletanților români“ din loc. Generoșilor dăruitori li-se exprimă și la acest loc călduroasa mulțumită a reuniunii.

Răpociuniul pro 1886, fiind dat unei comisiuni exmise din sinul comitetului spre censurare, s'a aflat într-oare exact.

(Va urma.)

A p e l

cătră clerul și poporul din diecesa română gr-or. a Caransebeșului.

Se apropie momentul, în care clerul și poporul din diecesa română gr-or. a Caransebeșului e chemat să-și manifesteze în mod demn simțimintele sale de pietate, iubire și recunoștință pentru bărbatul, care în timpurile de cea mai grea încercare a muncit o jumătate de secol la întemeierea binelui bisericii și națiunii sale.

Acest moment este ȳia de 9 Martie l. c., în care se împlinesc 50 de ani, de când Prea Sfinția Sa bunul nostru Arhiepiscop Ioan Popasu s'a dedicat altarului, luând asupra sa sarcina grelei păstoriri sufletesci.

Nu ne ridicăm vocea pentru a ilustra meritele neperitoare ale demnului nostru Arhiepiscop întru desrobirea minții și a inimei poporului din diecesa Caransebeșului. Ele sunt imprimate prin urme neșterse în inima întregii națiuni. Istoria neamului nostru va găsi în viața primului nostru Arhiepiscop român exemplul credinței neclintite în puterea de viață a poporului seu; ea va înfățișa posterității epoca isbăndelor prin suferințe și va arăta roadele zelului neînfrânt, care în disprețul tuturor neajunsurilor a vîrsat cu profusiune binefacerile sale asupra mult cercatei noastre biserici și națiuni.

Simțământul de mulțumire și viuă recunoștință, ce animează credincioșii eparchiei Caransebeșului în fața Înaltului Iubilar, a îndemnat pe cetățenii români ai orașului Caransebeș a se constitui într'un comitet central, cu scopul de a face pregătirile de lipsă, ca ȳia memorabilă să devină o ȳi de serbătoare pentru toți fiii diecesei.

În deplină convingere, că glasul nostru va afla resunetul cuvenit în inimile tuturor, comitetul central își ia voie a recurge la sprigul material și moral al protopresbiteratelor, comunelor, corporațiunilor și singuraticilor credincioși ai diecesei noastre, ca prin reprezentanți trimiși din întreaga diecesa să contribuie la înălțarea festivității jubileului vrednicului nostru Arhiepiscop.

Aducend la cunoștința tuturor voitorilor de bine, că ȳia jubileului s'a statorit pe Luni după Dumineca Tomii în 13/25 Aprilie a. c. prelungă programa ce se va publica mai târziu și pentru a cărei întregire ori-ce propunere din afară ar fi binevenită, comitetul central își permite a invita pe toți credincioșii bisericii noastre a se întruni la Caransebeș, în localul reședinței episcopesci, ca să descoperim Înaltului Iubilar simțimintele noastre de mulțumită și bucurie și cu un glas să-i strigăm: „Bucură-Te anghira noastră cea tare și neclintită; veșește-Te vîdeud-ȳi fiii sufletesci în giurul Tău purtând stîlpărie faptelor Tale celor bune!“

Din ședința ținută la Caransebeș, 31 Ianuarie 1887.

Comitetul central:

Filaret Musta, protosinel și deputat sinodal, președinte; Andreiu Ghidiu, protopresbiter și deputat sinodal; Coriolan Bredicean, avocat și deputat sinodal; George Baiaș, asesor consistorial; Ilie Curescu, c. r. locotenent în pensiu și deputat sinodal; Ioan Ionaș, asesor consistorial ordinar; Dr. George Popoviciu, profesor; Ioan Stancovicu, propr.; Achim Sirbu, episcop parochial; Iefta Biju; George Jumanca; Antonie Novăcescu; Ioan Peța, asesor consistorial, președinte; Filip Adam, protopresbiter și deputat sinodal; Ioan Budincean, avocat și deputat sinodal; Ioan Bartolomei, secretar consistorial și deputat sinodal; Ad. Diacon, deputat sinodal; Ioan Topal, c. r. căpitan în pensiu; Vasilie Goldiș, profesor; Nicolae Velcu, învîțător; Teodor Lazaroniu, episcop parochial; Ioan Beltean; Petru Cernescu; Traian Barzu, notarul comitetului; Ioan Popoviciu, protopresbiter și deputat sinodal; Iosif Seracin, c. r. vice-colonel în pensiu și dep. sinod.; Stefan Velovan, director la institutul pedagog. și dep. sin.; Patriciu Dragalina, profesor; Dr. Iuliu Olariu, profesor; Iosif Balan, profesor; Ioan Mihaile; Nicolae Cărpă; Alexandru Dolomița; Silvestru Logoian; Ioan Socaci.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Economie.

Piața din Mediaș, 18 Febr. Grâu hectolitra fl. 5.25 până fl. 5.75; grâu mestecat fl. 4.20 până fl. 4.60; secăra fl. 3.80 până fl. 4.—; orzul — până fl. —; ovăsul fl. 2.15 până fl. 2.25; cucuruzul fl. 3.75 până fl. 4.—; semința de cânepă fl. 3.70 până fl. 4.—; crumpenele fl. 1.60 până fl. 2.—; melaia hectolitra fl. 7.— până fl. 8.—; mazerea fl. 4.— până fl. 5.—; fasolea fl. 3.— până fl. 3.25; linteia fl. — până fl. —; chiminul (secăreana) fl. — până fl. 4.—; sâmburi brut 100 kilograme fl. 18.— până fl. 22.—; lumini de sâmburi vârsate fl. — până fl. 44.—; unsoarea de porc fl. 55.— până fl. 60.—; slămina fl. 30.— până fl. 50.—; cânepa fl. 36.— până fl. 38.—; fânul fl. 1.40 până fl. 1.70; săpunul 100 bucăți fl. 20.— până fl. 40.—; spiritul gradul 9 cr.; carnea de vită chilo 20 până 24 cr.; carnea de vițel 20 până 24 cr.; carnea de porc 40 cr.

Târgul de rimători în Steinbrunn. În 19 Febr. n. s'a notat: unguresci bătrâni 48.— cr. până 49.— cr. unguresci tineri 50.— cr. până 52.— cr. de mijloc 50.— cr. până 51.— cr. ușori 48.— cr. până 50.— cr. marfă țărănească, grea 48.— cr. până 49.— cr. de mijloc 49.— cr. până 50.— cr. ușoară 48.— cr. până 49.— cr. românesi de Bakony, grei — cr. până — cr. transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr. transito sâmburi grei 47.— cr. până 48.— cr. transito de mijloc 47.— cr. până 48.— cr. transito ușori 47.— cr. până 48.— cr. îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% umpenție la gară.

LOTERIE.

Tragerea din 19 Februarie st. n.
Timișoara: 86 36 40 71 24.
Viena: 53 90 52 46 79.

Cursul pieței din Sibiu

din 21 Februarie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump. 8.36	vând. 8.44
Lire turcesci	" 11.35	" 11.35
Imperiali	" 10.35	" 10.45
Ruble rusești	" 1.13	" 1.15

Bursa de București.

Cota oficială dela 19 Februarie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump. 91.1/2	vând. 92.1/2
" Rur. conv. (6%)	" 85.—	" 87.3/4
Act. de asig. Dacia-Rom.	" 235.—	" 245.—
Banca națională a României	" —	" 960.—
Împr. oraș. București	" 35.—	" 37.—
Act. de asig. Națională	" —	" —
Credit mob. rom.	" —	" —
Scrisuri fonciare urbane (5%)	" 79.1/2	" 80.1/2
Schimb 3 luni	" —	" —
Societ. const.	" —	" 142.1/2
Aur	" 18.1/2	" 19.—

Bursa de Budapesta

din 19 Februarie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	97.—
" " " 4%	87.—
Împrumutul căilor ferate ung.	146.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	95.75
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	124.—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	112.—
Bonuri rurale ung.	103.75
" " " cu cl. de sortare	103.75
" " " bănățene-timșene	103.75
" " " cu cl. de sortare	104.—
" " " transilvane	104.—
" " " croato-slavone	99.—
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	116.50
Împrumut cu premiu ung.	119.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	78.—
Renta de hârtie austriacă	109.20
" " " argint austriacă	80.—
" " " aur austriacă	131.—
Losurile austr. din 1860	844.—
Acțiunile băncii austro-ungare	281.75
" " " de credit ung.	273.70
" " " " austr.	102.—
Argintul	6.02
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina”	10.12
Galbeni împărătești	62.90
Napoleon-d'ori	128.30
Mărci 100 imp. germane	128.30
Londra 10 Livres sterlingi	128.30

Bursa de Viena

din 19 Februarie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	96.70
" " " 4%	86.65
Împrumutul căilor ferate ung.	146.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	95.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	126.—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	104.20
Bonuri rurale ung.	104.—
" " " cu cl. de sortare	104.—
" " " bănățene-timșene	104.—
" " " cu cl. de sortare	104.—
" " " transilvane	105.—
" " " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	116.50
Împrumut cu premiu ung.	119.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	77.85
Renta de hârtie austriacă	77.85
" " " argint austriacă	79.85
Renta de aur austriacă	109.20
Losuri austr. din 1860	131.25
Acțiunile băncii austro-ungare	850.—
" " " de credit ung.	280.75
" " " " austr.	273.10
Argintul	6.03
Galbeni împărătești	10.13 1/2
Napoleon-d'ori	62.85
Mărci 100 imp. germane	128.50
Londra 10 Livres sterlingi	128.50

Institut tipografic în Sibiu.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

Nr. 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou. Nr. 2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani. Nr. 3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. Nr. 4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani. Nr. 6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani. Nr. 7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 8. Colăcăritul. Obiceiuri țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani. Nr. 9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani. Nr. 10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani. Nr. 11. Sfântul Nicolae. De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 12. Îndărătnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 13. Blăstem de mamă. Legendă populară din giurul Năseudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi. Nr. 15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani. Nr. 16. Din bătrani. Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 20. Un pețitor îndărătnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. Nr. 21. Prietinul meu Vântură-Țeară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. Nr. 23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. Nr. 24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani. Nr. 25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani. Nr. 26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani. Nr. 27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani. Nr. 28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani. Nr. 29. Sgârțitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani. Nr. 30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani. Nr. 31. Nusciul-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani. O sută de ani. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Numai 20 cr. exemplarul.

Numai 20 cr. exemplarul.

Călimdarul Poporului

pe anul comun

1887.

Anul II.

SIBIU.

Institut tipografic, societate pe acții.

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc (cu povești economice pe fiecare lună). — Chronologie pe anul 1887. — Regenții europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scala timbrelor. — Legea pentru gloatele din Austro-Ungaria. — Tractarea vinului în pivniță de D. Comșa. — Cunoașterea vacilor laptoase. — O nouă reșină de altoit. — Secerișul. — În timp de holeră. — Petrea Prostul, poveste de Ioan Slavici. — Poesii („La un Român renegat” de M. Pompiliu; „Petre Cărbăte” de Ciru Oeconom; „Angelina” de George Coșbuc; „Seara pe deal” de Mihail Eminescu; „Ca ieri și azi” de T. Șerbănescu; „Lumea mare” de Veronica Micle; Doine populare; Satire populare). — Schintețe în cenușă, adunate de Ioan P. Lazar. — Anecdote (Românul și Țiganul; Când se rade Țiganul de-a geaba). — Tîrgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România.

Vânzătorilor se dă un rabat de 20%.

DICȚIONAR

român-germân și germân-român

de

Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

Partea II. germână-română, se află sub presă.

Tipărituri:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
4. Consemnări sumare despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
5. Protocoale de zalogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
6. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
7. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
8. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 cr.
9. Filera de inmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
10. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
11. Testimoniu pentru școalele populare una sută 80 cr.
12. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 cr.

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Articolul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară

în contra funcționarilor administrativi și în contra personalului auxiliar și de manipulațiune.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 38.506./VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru

introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.)

Prețul 12 cr. v. a.

Institutul tipografic execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipăresce cărți de tot felul, anuniuri de căsătorie, anuniuri funebre, placate, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea Institutul primesce în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sînt: povești, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte deasemeni.

[347] 15